

Alexandru N. Stermin (n. 1985, Viștea de Sus, Brașov) este biolog și explorator. Predă la Facultatea de Biologie și Geologie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj cursuri de anatomia comparată a vertebratelor, neurobiologie și evoluția creierului, etologie, bioetică și ecologie umană. Este licențiat în biologie și teologie, a absolvit un masterat în filozofie și un program de formare în psihoterapie pozitivă. A participat la expediții în jungla Americii de Sud și în Siberia, a fost bursier la Universitatea din Greifswald și la Universitatea de Stat din Rio de Janeiro. Se implică activ în popularizarea științei și conservarea naturii. În 2015 a contribuit la seria *Fauna României (Păsări)* publicată de Academia Română, iar în 2017 și-a lansat prima carte, *Jurnalul unui ornitolog*. I-au urmat *Călătorie în jurul omului* (2021) și *Căzuți din junglă: Poveștile unui explorator* (2022), care au devenit bestselleruri Humanitas. Scrie articole în revistele *Sinteza* și *National Geographic*. A primit din partea Universității Babeș-Bolyai Premiul de Excelență pentru implicarea culturală și deschiderea spre comunitate (2021) și Premiul de Excelență în Educație (2022).

Ilustratoarea Mădălina Surducan s-a născut în 1991 la Cluj-Napoca și a absolvit Universitatea de Artă și Design din același oraș, cu o licență în arte plastice, specializarea grafică. Și-a continuat studiile cu un masterat în filozofie, urmat de un doctorat în filozofia artei contemporane în cadrul Facultății de Istorie și Filozofie a Universității Babeș-Bolyai. A fost bursieră la National College of Art and Design din Dublin. A participat la proiecte și expoziții locale și internaționale.

CUM AM DEVENIT VRĂJITOR

ALEXANDRU N. STERMIN

CUM AM DEVENIT VRĂJITOR

Din carnetul unui explorator

Ilustrații de
Mădălina Surducan

Cuprins

Destăinuire /	7
Cabinetul meu și Școala de Magie /	10
Cum am descoperit că sunt vrăjitor /	15
Vrăjitorii de azi /	23
Animale care prevestesc viitorul /	27
Plantele care ne dezvăluie trecutul /	33
Timpul prin ochii unui vrăjitor /	37
Povestea omului prin ochii unui vrăjitor /	42
În căutarea păsării-dragon /	50
Păsărea-de-foc /	57
Cea mai mare mlaștină din Transilvania /	62
Toate sunt legate între ele /	69
Jocul cu ouăle de plastilină /	74
Vorbind cu cârsteii și cu vecinii lor /	82
Craniile /	87
Lighioana cu trei ochi /	97
Lumea s-a născut din visuri /	104

Destăinuire

Dragă viitorule explorator,

Am să-ți fac o destăinuire: chiar dacă sunt adult, îl port în suflet pe copilul plin de curiozitate care am fost când eram de vârsta ta. Îl iau cu mine peste tot și, după cum vei vedea în poveștile adevărate care urmează, de cele mai multe ori, mă duce el prin locuri îndepărtate, în cele mai frumoase aventuri. Ce să fac? Nu-l pot lăsa singur. Trebuie să-i poarte ceva de grijă!

Datorită lui am pășit pe tărâmburi fermecate, am ajuns să explorez cele mai mari mlaștini din România și din lumea largă, am cercetat cele mai de nepătruns și mai forfotind de viață jungle de pe Glob, am văzut păsări-dragon, am căutat

păsări-de-foc și am găsit lighioane cu trei ochi. Am învățat limbajul florilor și al animalelor, și am descifrat semnele ascunse în oasele craniilor pe care le-am descoperit în expediții. Așa am devenit vrăjitor.

Ca orice copil, cel pe care-l port în suflet vrea să-ți povestească și ție toate aventurile prin care am trecut, așa încât l-am ajutat să scrie o carte. Lui îi este mai greu cu scrisul și cu cititul, fiindcă e dislexic. Să știi că se poate întâmpla ca unui copil să-i lipsească o pană sau două din aripă, însă asta nu trebuie să-i oprească zborul. Dimpotrivă, poate să devină „superputerea” lui. Gândește-te la

pinguini – ei nu pot zbura pe cerul lumii, așa că se avântă în cerul din adâncul oceanelor și zboară acolo, unde alte păsări nu se pot scufunda. Cred că o parte din felul cum înțeleg eu lumea și magia ei se datorează dislexiei copilului din mine.

Înainte să începem aventura, mai trebuie să știi ceva: vrăjitorii de ieri sunt biologii de azi. E surprinzător, nu-i așa? Vei găsi toate lămuririle ascunse în paginile cartei mele de explorator.

Poveștile pe care le-am însemnat aici chiar s-au întâmplat de-adevăratelea. Le-am scris din nevoia de a surprinde cât de uluitoare este lumea în care trăim. Le dedic tuturor copiilor, deci și ție, pentru curiozitatea care te-a îndemnat să iei în mână această carte ca să te miri și ca să călătorești cu gândul până departe.

Sandu

Cabinetul meu și Școala de Magie

Pe peretele din stânga stau așezate cumiți, unele lângă altele, cranii și oase. Sub ele e masa mea de lucru, pe care se odihnesc un microscop, o lupă binocular și câteva pense. Deasupra mesei stau chipurile marilor vrăjitori ai lumii mele. Cu ei mă sfătuiesc în gând, atunci când nu știu ce să fac.

Lângă masa de lucru este biroul la care scriu. În fața lui am construit un zid de apărare din cărți. Ca într-o horă, volumele stau pe rafturile lor și mă învață cum să descopăr și să înțeleg magia lumii. Și tot ele îmi rup vraja gândurilor întunecate care mă cuprind uneori și mă ajută să găsesc cărarea atunci când mă rătăcesc. În spatele meu, pe perete, deasupra jilțurilor pe care trăiesc magia dialogului când stau și povestesc cu prietenii mei, sunt